

men derom vil der blive forhandlet mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, ligesom den højtærede Minister gjorde, at Loven om Sparekasser er fejlagtig opgivet til 23de November 1880 i Stedet for 28de Maj 1880. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 7, 8 og 9 kan jeg henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelse. — Forslaget under Nr. 9 kunde de ærede Medlemmer have sparet sig, hvis de tilstrækkelig havde sat sig ind i Udvalgets Betænkning med dertil hørende Vædringsforslag. — Vædringsforslaget under Nr. 10 er naturligvis af dem, der ikke gøre Stade, men paa den anden Side forekommer det mig ikke nødvendigt i en Lov som denne, thi det følger af sig selv, og fremgaar ogsaa paa adskillige Steder af Lovens Indhold, at saadanne Udgifter som til Husstanden og Husholdningen ikke kunne fradrages. — Angaaende Forslagene under Nr. 11, 12 og 13 kan jeg henholde mig til den højtærede Minister. Det forekommer mig at være et Spørgsmaal, om der er nogen Nødvendighed for at udlette Ordet "Slægtninge". Jeg tror, at Lovforslagets Tekst vil blive forstaaet paa samme Maade, enten Ordet "Slægtninge" staar der eller ikke. — Forslaget under Nr. 14 gaar ud paa at forhøje det skattefri Beløb ved alle Indtægter, ikke, saaledes som Udvalget har foreslaaet, med 100 Kr. over hele Linien, men med et Procentbeløb, saaledes at det i Kjøbenhavn, Købstadkommunerne og Landkommunerne bliver henholdsvis 750, 625 og 500 Kr. Hvis Forholdet var det, at man fra alle Sider var enig om, at de Tal, der findes i Regeringsforslaget, angive Eksistensminimum paa de forskellige Steder, og man saa desuden vilde sige: Foruden at være skattefri for dette Eksistensminimum, skulle I have en Bonus til, som vi egentlig ikke kunne forklare, hvorfor I skulle have —, saa kunde der være nogen Grund til at sige: Den Bonus skulle I have procentvis. Naar man imidlertid ikke siger, at Regeringsforslagets Eksistensminima ere rigtige, men at de skulle forhøjes noget, og vi forhøje dem nu til, hvad vi anse for det rette, kan man ikke, saaledes som Forslagsstillerne her have gjort, sige, at Forhøjelsen bør ske procentvis. Det, jeg her har nævnt, er det eneste Forsvar, jeg har hørt fra de ærede Forslagsstilleres Side. Jeg vil fraraade Forslaget ligesom Forslaget under Nr. 15. — Forslaget under Nr. 16 kan vistnok hverken gøre Stade eller Gavn. — Angaaende Forslagene under Nr. 17, 18 og 19 kan jeg ganske henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelse. Hvad Meningen egentlig er med

Forslaget under Nr. 20, forstaaer jeg ikke ganske. Jeg ved ikke rettere end, at et Slægthus ogsaa er et Stamhus. Saa vidt jeg ved, have vi her i Landet kun et Fideikommiss, der betegnes som et Slægthus. Naar man imidlertid skal være saa nøjsagtig at tage det med og ikke kan indbefatte det under Fideikommiss, vil jeg dog gøre de ærede Forslagsstillere opmærksom paa et Tema for et nyt Forslag, at vi her i Landet have to Godser, som ikke ere Ven, men som heller ikke kaldes Stamhuse eller Slægthuse, men Familiegodser. Hvorfor de ikke skulle nævnes, fatter jeg ikke. Den hele Tilføjelse er imidlertid ganske overflødig, da alle disse Godser af sig selv falde ind under Begrebet Stamhus, og vil man ikke have dem der, falde de i det mindste ind under Fideikommiss; det kan der ikke være Tvivl om. — Angaaende Forslaget Nr. 21 kan jeg henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelse. — Med Hensyn til Nr. 22 forekommer det mig ikke at være saa klart, at det burde optages saaledes i Lovforslaget. Jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis man vil tage dette Forslag, saaledes som Forslagsstillerne have fremsat det til § 1 i Lovforslaget, vil det, der er næstsidste Stykke i § 12, blive staaende i Lovforslaget, uagtet det har været Forslagsstillerens Tanke, at det skulde gaa ud, idet de have en Regel om det samme Forhold, som findes i næstsidste Stykke af § 12. Det er formodentlig ogsaa noget, der er flet i Stykningen. Ellers maa jeg sige, at jeg ikke kan se, der er vundet noget ved paa dette Punkt at gøre Afvigelser fra Regeringsforslaget. Tværtimod! Jeg kan for det første ikke se, hvorfor Pensioner ikke bør kapitaliseres og svare Formuestat. Embedsmænds Pensioner ere jo dog — det er i alt Fald det Raisonnement, som altid anføres til Forsvar for dem — opsparet Pøn. Staten har lønnet den paagældende Embedsmand med mindre, end i og for sig rigtigt, men har saa opsparet det øvrige, for at han og hans Enke derigennem i Tidens Løb kunde oppebære Pensionen. Saa vidt jeg ved, er dette Forsvaret for Pensioner. Men saa er det ogsaa rigtigt, at Pensioner repræsenterer en opsparet Formue, som bør være Genstand for Formuebeskatning. Dernæst kan jeg ikke forstaa Forslaget, der findes her under, om, at Livrente, som testamentarisk gives Personer, som høre til Arveladerens Husstand o. s. v. skulde være fri for Formuestat. Ganske vist, efter den følgende Vædring til § 13 faar Staten sin Formuestat alligevel, thi den, der udreder Livrenten, faar ikke Ret til i sin Formue at fradrage den kapitaliserede Livrente. Det